

Publicerad 2008-01-20 17:34 av pappegojjan

mask

Den vita masken täcker inte hela ansiktet

För liten

Ögongloberna för lågt, för små

Munnen för högt

Handflatan är för stor för ansiktet, trycker ihop, pressar samman

Bara håret är sig likt, vackert, glansigt och välkammad

Skymmer ögon som inte ser

Blåser vackert kring en mun som inte kan viska några ord

Fastnar i näsborrar som tycks ha svårt att känna några dofter

Handen släpper sitt grepp, masken har fastnat

Öronen då, öronen är fortfarande skilda från ansiktet

Hon hör, allting hör hon, musiken, klockorna, trafiken, tystnaden...livet

Hör saker som ingen annan hör

Hör vinden som leker med håret kring hennes ansikte

Det är ett vackert hår

Hon är nöjd med sitt vackra hår som leker i vinden.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren pappegojjan med Poeter.se id #21084 innehar upphovsrätten